



ת"פ 3877/10/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 3877-10-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

כבוד השופט הישאם אבו שחאדה	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	
ע"י ב"כ עוה"ד ענבר סיימונס	
נגד	
הנאשמים	
פלוני - הובא באמצעות שב"ס	
ע"י ב"כ עוה"ד שגיא זני	

גזר דין

כתב אישום מתוקן

- הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון והורשע בביצוען של העבירות הבאות: איזמים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**); היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין; ניסיון תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.
- על פי החלק הכללי לכתב האישום המתוקן, הנאשם ופלונית (להלן: **המתלוננת**) הינם גרושים ולהם 5 ילדים משותפים, ביניהם א.א.ג., יליד 2005 (להלן: **הקטין**) ואלמוני (להלן: **אלמוני**), המתגוררים יחד בתחומי העיר XXX (להלן: **הבית**).
- על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 10.9.2022, בשעה 19:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לחצר הבית (להלן: **החצר**), בו שהו אותה העת המתלוננת, הקטין ואלמוני. באותן הנסיבות, יצא הקטין אל עבר הנאשם וביקש ממנו שיעזוב את הבית אולם הלה התקדם לעבר כניסת הבית.
- מיד ובסמוך לכך, חסם הקטין את דרכו של הנאשם אולם הלה הדף אותו והקטין הדף אותו לאחור. באותן הנסיבות, התקדם הנאשם אל עבר המתלוננת וזו אמרה לו "לך מפה". אז, הרים הנאשם את ידיו בכוונה לדחוף את המתלוננת אולם אלמוני נעמדה בין האחרונה לבין הנאשם והזיזה אותו לאחור, באמצעות ידיה.
- בתגובה למעשיה של פלוני, קילל אותה והוסיף "את מרימה יד על אבא, אני מבטיח לך שאני ארצח

אותך". אז, משך הקטין את הנאשם אל מחוץ לחצר ויחד עם המתלוננת ואלמוני נעלו את דלת הכניסה לחצר. בהמשך למתואר, שב הנאשם ושהה מחוץ לחצר הבית (להלן: **המקום**), תוך שהוא משוחח בטלפון. באותן הנסיבות, יצאה המתלוננת לעברו וביקשה מהנאשם שיפסיק להפריע להם. אז, אמר האחרון "הבת שלי הרימה עליי יד אני לא עוזב פה לפני שאני רוצח אותה והולך לכלא".

6. מיד ובסמוך לכך, יצאה פלונית לעבר הנאשם ושאלה אותו האם הוא מתכוון לרצוח אותה. בתגובה, אמר הנאשם "ככה או ככה אני אשב בכלא אז הלילה אני ארצח אותך". בהמשך, לאחר שיחה שערך הנאשם עם בנו ס' באמצעות מכשיר הטלפון הנייד של אלמוני (להלן: **המכשיר**), זרק הנאשם את המכשיר על הרצפה ואמר לאלמוני "אני אשים לך כדור בראש", אז צרחה אלמוני והנאשם ברח מהמקום.

7. בהמשך למתואר לעיל, שב הנאשם פעם נוספת אל המקום והמתלוננת ביקשה ממנו שיעזוב. אז, אמר לה הנאשם "אני אגמור עליכם". מיד ובסמוך לכך, הזעיקה המתלוננת את המשטרה אולם הנאשם נמלט מהמקום.

טענות הצדדים

8. להלן טענות המאשימה לעניין העונש בתמצית:

א. מדובר בנאשם יליד 1977 שהודה בכתב אישום מתוקן המייחס לו ביצוע עבירות איומים, היזק לרכוש במזיד ותקיפה סתם.

ב. לחובתו 17 הרשעות קודמות. בנוסף להרשעות אלו, הורשע הנאשם לאחרונה בפני כבוד השופטת רבקה גלט בבית משפט השלום ברמלה בשלושה תיקים נוספים שאינם מופיעים בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם כי טרם ניתנו גזרי דין בגין תיקים אלה. הכרעות הדין המרשיעות בשלושה התיקים האמורים הוגשו וסומנו (ת/6 ו-ת/8).

ג. המאשימה סבורה כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם, בכל העבירות המיוחסות לו נע בין 8 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר.

ד. לאור עברו הפלילי של הנאשם, המאשימה טענה שיש להשית עליו 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

9. להלן טענות ההגנה לעניין העונש בתמצית:

א. הנאשם עצור מ-29.9.22 ועד היום ברציפות.

ב. מתחם העונש ההולם בעבירות שבהן הורשע הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל. העובדה שהנאשם הודה, לקח אחריות על מעשיו וחסך אמורים למקם את הנאשם במרכז מתחם העונש ההולם.

ג. רוב ההרשעות של הנאשם ישנות. בנוסף, המתלוננת ואלמוני לא הביעו שום חשש מהנאשם ואף מעוניינות בשיקומו.

ד. הנאשם אמר בבית המשפט שהוא אוהב את משפחתו ושהציב לעצמו מטרה לא לחזור להשתמש בסמים ולשנות את אורח חייו לטובה.

מתחם העונש ההולם

10. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע שבגיניו הורשע הנאשם, אפנה למדיניות הענישה הנוהגת מפסיקתו של בית המשפט העליון בעבירות דומות:

א. רע"פ 4008/20 **מירוצ'ניק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.6.20) המבקש הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירות כנגד בתו ואשתו, העבירות כללו איומים, תקיפה סתם של בת זוג והוטלו עליו 4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה ובקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה.

ב. רע"פ 5434/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.11.17). הנאשם הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירות תקיפה כלפי אשתו ונגזר עליו 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל בצירוף מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי למתלוננת. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ג. רע"פ 182/13 **משה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.1.13) הנאשם הורשע בבית משפט השלום בביצוען של העבירות הבאות: תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית; תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בן משפחה; איומים; והיזק בזדון לרכוש והושת עליו 8 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ד. רע"פ 1826/11 **אהרון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.3.11). במקרה זה התגלע ויכוח בין המבקש לאשתו במהלכו דחף אותה והפילה על הרצפה ואיים עליה. המבקש הורשע בבית משפט

השלום בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כנגד מאסר בפועל ותשעה חודשי מאסר על תנאי. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ה. רע"פ 6464/18 מורן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.10.18) על פי כתב האישום, המבקש תקף את בת הזוג שלו ואיים עליה. המבקש הורשע בעבירות של אימים, תקיפה חבלנית של בת זוג והפרת הוראה חוקית. המבקש היה נעדר עבר פלילי. בית משפט שלום השית עליו 5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

11. לפיכך, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שבהן הורשע הנאשם ובנסיבות ביצוען, נע בין 6 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי וקנס.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

12. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון לקולא את הנתונים הבאים: הודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן וחסכון בזמן שיפוטי וחסכון מהעדים להעיד בבית המשפט.

13. לחומרא, לקחתי בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם שלחובתו 17 הרשעות קודמות, שכולל בין היתר עבירות אלימות ואימים.

14. לפיכך הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 29.9.22 ועד היום.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירת אלימות.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך של 3,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.10.23 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח תמוז תשפ"ג, 17 יולי 2023, במעמד הצדדים.